

oznanilo

In spoznali
boste resnico
in resnica
vas bo osvobodilo.

Jn 8,32

2. postna nedelja

leto XIII / 2010-22
13. marec 2022

Lk 9,28–36

POSTAVIMO ŠOTOR V DOLINI

Evangelij druge postne nedelje nam pripoveduje o Jezusovem spremenjenju na gori, ki so mu bili priče trije izbrani učenci. Petra je pogled na povečanega Učenika tako očaral, da bi kar ostal in prišel je na dan s predlogom, da bi tam gori postavili tri šotore: Jezusu, Mojzesu in Eliju. Če smo pozorni, zlahka ugotovimo, da je Jezus te besede preprosto preslišal, sploh jih ni komentiral.

Nekateri razlagalci tega dogodka poudarjajo, da »Bog ni prišel na zemljo zato, da bi mu človek postavljaj hiše, v katerih naj bi prebival, marveč je prišel zato, da bi prebival v hišah in domovih, kjer mi prebivamo« (Lojze Bratina). **Že v stari zavezi namreč Bog, ki je sklenil zavezo z izvoljenim ljudstvom, o sebi pravi, da je »ljubo-**

sumni Bog«, ki ne trpi poleg sebe nobenih drugih bogov. Bog nove zaveze, ki je zavezo z nami sklenil z daritvijo lastnega življenja za vse človeške otroke, pa nam pravi, da živi sredi med nami. Njegove poteze so vtisnjene v srce vsakega človeka. Tudi tvojega in mojega.

Toda naš Bog je zahteven Bog. Ne moremo se ga otresti s tem, da mu vsak dan odmerimo nekaj minut za molitev, vsako nedeljo eno urico za mašo. Hoče, da mu služimo vsak dan, vsako uro, vsako minuto. Hoče, da gremo za njim po poti križa. Prvi v tej dolgi in neskončni procesiji je on. Njegov zgled nas spodbuja, njegova ljubezen ohranja in poživlja našo ljubezen. Ko občudujemo številne cerkve in cerkvice po slovenskih hribih in gričih, ne smemo prezreti dejstva, da so naši predniki ob domovih, ki so se nizali eden k

drugemu, postavili Božjo hišo – župnijsko cerkev. V tiste cerkve na gričih so nekajkrat na leto poromali za veselje srca in za okrepitev duha. V cerkvi sredi vasi pa so se vztrajno zbirali dan za dnem, v večjem številu nedeljo za nedeljo. Ob obhajanju Gospodove daritve so črpali moč za medsebojno darovanje. Jezus želi, da mu »postavimo šotor v dolini« – sredi vsakdanjih življenjskih opravil in obveznosti, skrbi in dolžnosti, težav in radosti. Najbolj ljubi so mu čisto vsakdanji prostori, ki so blagoslovljeni in posvečeni z ljubeznijo in dobroto.

**Meni pa Bog ne daj,
da bi se hvalil,
razen s križem
našega Gospoda
Jezusa Kristusa,
po katerem je bil
svet križan zame,
jaz pa svetu.**

Gal 6,14

NAŠA DOMOVINA JE V NEBESIH

Naša domovina

pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa.

(Flp 3,20)

V primerjavi z nasprotniki, ki si prizadevajo zgolj za zemeljsko, Pavel spomni Filipljane (kot beremo v berilu 2. postne nedelje) na njihovo pravo domovino. Ta je v nebesih. Kristjani naj vedno vedo, da so tu na zemlji samo tujci. Njihova domovinska pravica pa je v nebesih. A po drugi strani se moramo zavedati, da so kristjani že zdaj – sredi svojega zemeljskega življenja – doma v nebesih. Nebesa, to je za Pavla nebeški svet, Božji svet in svet njegovih angelov. Že tu, »v tujini«, smo deležni te nebeške domovine. Svoje varnosti ne doživljamo samo v odnosu do prijateljev ali v skupnosti enakomislečih. Svoj temelj imamo v Bogu. Svojo eksistenco smo zgradili na Bogu. Sredi sveta smo ljudje zemlje in obenem ljudje nebes. Imamo dvojni izvor, dvojno pripadnost. Svojo najglobljo identiteto, svojo domovino pa najdemo pri Bogu.

Nebesa, kot naša prava domovina, so že zdaj med nami, če Kristus, ki je šel v nebese, prebiva v našem srcu. Kristus zdaj kraljuje v nebesih in kot tak je tudi naš Gospod. In on je naš rešitelj, naš Odrešenik, ki nas osvobaja notranjih odvisnosti, ki nas rešuje iz oblasti sovražnih ljudi in sil. Toda nebese so tudi prihodnja veličina. Iz njih pričakujemo Zveličarja, Rešitelja, Odrešenika Jezusa Kristusa, našega Gospoda. Ta Jezus Kristus bo prišel, da bi nas za vedno sprejel v večno domovino. Mnogi si danes težko predstavljajo Kristusov ponovni приход. Konca sveta ne morejo uskladiti s svojim naravoslovnim znanjem. Konec sveta in Kristusov ponovni приход razumem takole: v moji smrti je mojega sveta konec. In tu pride k meni Kristus, da bi me vodil v bivališče, ki mi ga je pripravil. Tedaj sem za vedno doma pri Bogu, tedaj sem v nebesih.

IZ SRCA MI JE ŽAL

Moj Bog, iz srca mi je žal,
da sem na vso tvojo ljubezen do mene
tako slabo odgovoril.

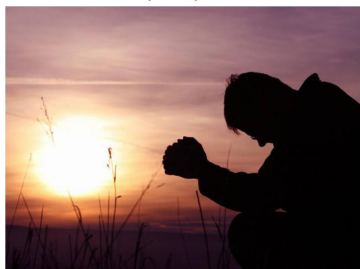
Boli me v duši, da sem s svojimi besedami,
svojimi mislimi, dejanji in opuščanjem
grešil proti tvojemu neskončnemu usmiljenju.

Odpusti mi, Gospod.

Poglej me, kako prihajam k tebi, tako nepopoln in praznih rok.
Usmili se me.

Verujem, da me želiš kot svojega otroka na novo sprejeti.

Iščem tvojo ljubezen in tvoje brezmejno opuščanje.

Trdno sklenem, da bom opravil pokoro,
da ne bom znova zapadel v greh
in se bom izogibal priložnostim za greh.
Po svojem trpljenju in smrti me odreši
in ozdravi in nakloni mi milost,
da bom boljše ustrezal tvoji ljubezni. Amen

SVETE MAŠE

NEDELJA, 13.03.2022

2. postna nedelja

8.00 za + Štefko Turk

9.30 mašni namen še ni določen

NEDELJA, 20.03.2022

3. postna nedelja

9.30 mašni namen še ni določen

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

»Kakšna je razlika med Bogom
in učitelji?« »Bog vse ve, učitelji
pa znajo boljše.«

Učitelj: »Kje je bila podpisana
mirovna pogodba leta 1918?«
Erik: »Desno spodaj.«

Pacient: »Gospod doktor, hočete
reči, da moram izbrati med
operacijo ali smrtjo?« Zdravnik:
»Z nekoliko sreče lahko oboje.«